

Statsrådets skrivelse till riksdagen angående kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en Brexit-justeringsreserv (Brexitjusteringsreserven)

I enlighet med 96 § 2 momentet i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 25.12.2020 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en Brexitjusteringsreserv (COM(2020) 854 final) samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors 4.2.2021

Näringsminister Mika Lintilä

Konsultativ tjänsteman Petri Haapalainen

ARBETS- OCH NÄRINGSMINIS-
TERIET

PROMEMORIA

EU/2020/1828

4.2.2021

**STATSRÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN TILL EUROPAPARLAMENTETS
OCH RÅDETS FÖRORDNING OM INRÄTTANDE AV EN BREXIT-JUSTERINGSRE-
SERV (BREXITJUSTERINGSRESERV)**

1 Förslagets bakgrund och mål

Förenade kungarikets (UK) utträde ur EU trädde i kraft 1.2.2020. I och med utträdesavtalet inleddes en övergångsperiod som tog slut 31.12.2020. UK deltar inte längre i EU:s inre marknad, tullunion eller mervärdesskatte- eller accisområde. Den fria rörligheten för personer, varor och tjänster har upphört. UK har lämnat alla internationella avtal som EU har ingått och UK:s övriga samarbetsformer som grundas på medlemskapet i EU har upphört eller ändrat form.

EU och UK avslutade den 24.12.2020 förhandlingarna om ett nytt handels- och samarbetsavtal samt om kompletterande avtal som gäller datasäkerhet och samarbete inom kärnkraftssektorn. Rådet beslutade 28.12.2020 om att underteckna avtal och om temporär tillämpning fr.o.m. 1.1.2021. Avtalens slutliga ikraftträdande förutsätter ännu godkännande av Europaparlamentet och rådets beslut om att ingå avtal. Den temporära tillämpningen fortsätter till slutet av februari och det kan vid behov förlängas genom parternas gemensamma beslut. Innehållet i avtalen har beskrivits detaljerat i statsrådets skrivelser U 50/2020 rd och U52/2020 rd.

Trots beredskap och ovannämnda handels- och samarbetsavtal mellan UK och EU finns det svårigheter inom olika ekonomiska sektorer och i företag i många länder på grund av utträdet, eftersom EU:s och UK:s nya relation blir ganska avlägsen jämfört med medlemskapet i EU. Särskilt företag som har betydande ekonomiskt samarbete med UK upplever svårigheter. Situationen där UK har blivit ett tredje land istället för EU:s medlemsstat kan också leda till förlust av arbetsplatser.

Europeiska rådet ingick i juli 2020 avtal om Brexitjusteringsreserven (5 md € i 2018 års priser) som en del av slutsatserna för den fleråriga budgetramen samt gav kommissionen i uppdrag att förbereda förslaget.

Enligt rådets förordning i december 2020 (EU, Euratom) 2020/2093 artikel 10 om bekräftelse av den fleråriga budgetramen för år 2021–2027:

1. En Brexitjusteringsreserv ska tillhandahålla stöd för att motverka oförutsedda och negativa konsekvenser i de medlemsstater och sektorer som drabbas hårdast av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, med förbehåll för och i enlighet med de villkor som anges i det relevanta instrumentet.

2. Brexitjusteringsreserven får inte överstiga 5 000 miljoner euro (i 2018 års priser).

3. Anslagen för Brexitjusteringsreserven ska föras upp i unionens allmänna budget som en avsättning.

Kommissionen gav sitt förslag till förordning om en Brexitjusteringsreserv (Brexit adjustment reserve) 25.12.2020.

Genom förslaget till förordning skulle man inrätta en engångsreserv för Brexitjustering, bekräfta mål för reserven, anslag, former och regler för finansiering genom unionen för att genomföra reserven, inklusive kostnadernas stödberättigande av utgifter, förvaltning och budget. Alla medlemsstater skulle vara berättigade till stödet. Reservens skulle vara i form av understöd och den skulle inte förutsätta någon nationell delfinansiering.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

Föreslagna arrangemang för verkställande

Huvuddelen av reserven på 5 miljarder, ca 4 md euro (i 2018 års priser), skulle betalas som förfinansiering under år 2021. Förfinansieringen skulle användas för åtgärder i enlighet med förordningens artikel 5. Den stödberättigande tiden skulle börja retroaktivt 1.7.2020 och sträcka sig 30 månader framåt till slutet av år 2022. Till skillnad från budgetförordningens bestämmelser skulle förutsättningarna för förfinansiering till medlemsstaterna inte vara att betalningen kopplas till finansiering av vissa åtgärder. Anledningen till detta är att åtgärderna som krävs enligt förslaget inte kan förutses helt och att förordningen därför bör lämna lite flexibilitet för nationell tillämpning. Medlemsstaterna ska ändå i betalningsansökan lämna en täckande redogörelse för användningen av medlen med verifierande dokument bifogade.

Förordningen skulle inte föreskriva hur varje medlemsstats anslag ska fördelas till olika sektorer eller regionalt, utan enligt förslaget skulle stödet riktas till de regioner och sektorer som drabbas hårdast. Förslaget till förordning ger därmed nationellt spelrum för regional tillämpning och åtgärder som stöds. Något programdokument eller annan plan för användningen av medlen skulle inte heller upprättas, och som skulle godkännas på förhand av kommissionen, utan varje medlemsstat lämnar en redogörelse för de genomförda åtgärderna som en del av betalningsansökan.

Förfinansieringen (4 md € i priser år 2018) skulle betalas när förordningen har trätt i kraft år 2021 och den sista delen år 2024 efter medlemsstaternas redovisning och dokument som stöd för utgifterna angående förfinansieringen, till länder som är berättigade till ytterligare avsättning. Utgifter som är stödberättigande ska vara orsakade av UK:s utträde ur EU och de ska ha betalats 1.7.2020–31.12.2022.

Åtgärder som stöds regleras i den omfattande, men inte kompletta listan i förslaget till förordning artikel 5, enligt vilken stödberättigande kostnader skulle vara speciellt:

- (a) åtgärder för att hjälpa företag och lokalsamhällen som drabbas av UK:s utträde ur EU;
- (b) åtgärder för stöd av ekonomiska sektorer som drabbas mest;
- (c) åtgärder för att stödja företag och lokalsamhällen som är beroende av fiske i Förenade kungarikets vatten;
- (d) åtgärder för att stödja sysselsättningen, inklusive system för korttidsarbete, omskolning och utbildning i berörda sektorer;

(e) åtgärder för att säkerställa att gränskontroller, tullkontroller, sanitära och fytosanitära kontroller, säkerhets- och fiskerikontroller samt uppbörd av indirekt beskattning, inklusive ytterligare personal och infrastruktur, fungerar;

(f) åtgärder för att underlätta system för certifiering och godkännande av produkter, för att hjälpa till att uppfylla etableringskraven, underlätta etikettering och märkning, till exempel i fråga om säkerhets-, hälso- och miljönormer, samt bidra till ömsesidigt erkännande; och

(g) informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att öka medvetenheten hos enskilda och företag om förändringar av deras rättigheter och skyldigheter till följd av UK:s utträde ur EU.

Kostnader som inte är stödberättigade skulle enligt artikel 6 vara mervärdesskatt, tekniskt stöd för förvaltning i medlemsstaten, omplacering av ekonomiska funktioner i strid mot bestämmelserna samt alla övriga kostnader som strider mot EU:s eller den nationella lagstiftningen.

Enligt Europeiska rådets riktlinjer i den fleråriga budgetramen skulle det tekniska stödet huvudsakligen betalas enligt en viss procentandel ur en allokering i fonden till fonder som förvaltas i samarbete med medlemsstaterna. För strukturfondernas del är andelen för tekniskt stöd högst 6 %, med undantag för Interreg-program för europeiskt territoriellt samarbete, där andelen kan vara större.

Alla medlemsstater skulle lämna en ansökan om finansieringsandelen som betalas ur reserven, där man i enlighet med de stödberättigande villkoren som regleras i förordningen specificerar och motiverar offentliga utgifter som beror på Förenade kungarikets utträde ur unionen och som anknyter till detta. Varje medlemsstat skulle upprätta en ansökan till kommissionen senast 30.9.2023 om utbetalning för kostnaderna som orsakats, i enlighet med förslaget till förordning artikel 10. Utöver den formella ansökan som bekräftats i förordningens bilaga II skulle medlemsstaten skicka en genomföranderapport, ett administrativt utlåtande om bekräftelse och ett oberoende granskningsutlåtande, vilka täcker genomförandeperioden för reserven. Om man inte kan påvisa tillräckliga stödberättigande kostnader i betalningsansökan, vilka täcker förfinansiering som medlemsstaten fått, ska den utbetalda förfinansieringen återbetalas.

I betalningsansökan skulle det vara obligatoriskt att specificera de genomförda åtgärderna och lämpliga resultatindikatorer, såsom exempelvis målgrupp, företag, deltagande fysiska personer, extraresurser som använts för offentliga förvaltningsuppgifter och förändringar i den fysiska infrastrukturen. Utöver genomföranderapporten skulle betalningsansökan kräva ett administrativt utlåtande om bekräftelse och ett granskningsutlåtande av en oberoende tillsynsmyndighet.

Kriterier för fördelning av medel och redovisning av utgifter

I förslaget till förordning artikel 8 och i bilaga 1 anges tilldelningskriterierna för den förfinansiering som betalas till medlemsstaterna enligt reserven. Fördelningen av beloppet på 4 miljarder som betalas som förfinansiering grundas på två kriterier; betydelsen av en medlemsstats fiske i UK:s territorialvatten samt av import och export som riktas till UK. I kriterierna beaktas både omfattningen av fiske och handel (import och export) som riktas till UK och den relativa andelen av medlemsstatens hela fiske och BNP.

Genom kriteriet för fiske tilldelas 600 miljoner euro. Där beaktas omfattningen av fångst i UK:s territorialvatten, vilken justeras enligt hur stor del av fisket i UK är av medlemsstatens hela fiske. Kriteriet skulle inte medföra förfinansiering för Finland.

På basis av handel som riktas till UK tilldelas 3 400 miljoner euro. I handelskriterierna beaktas medlemsstatens handel som riktas till UK, dvs. den sammanlagda importen och exporten, vilket justeras på motsvarande sätt som för fisket enligt hur stor del UK-handeln är av medlemsstatens bruttonationalprodukt (BNP). Handelskriteriet justeras dessutom på basis av medlemsstatens relativa välfärd genom att dividera det med medlemsstatens bruttonationalinkomstindex (BNI-index). Förfinansiering som betalas till Finland skulle grundas på detta kriterium.

För anslag som handelskriteriet för med sig fastställs en maximiandel och maximibelopp:

- medlemsstatens andel av anslag som tilldelas enligt handelskriteriet kan inte vara större än 25 %
- anslag som tilldelas en medlemsstat enligt handelskriteriet kan inte överskrida 0,35 % av dess BNI eller 190 euro per invånare.

Som grund för tilldelningen av anslag används den nyaste statistiken som finns tillgänglig. För uppgifter angående fiske används medeltalet för fyra år under åren 2015–2018. Statistiken för handel, BNP, BNI och befolkningen är från åren 2017–2019, med undantag för BNI per invånare där referensåren är 2016–2018.

Tillämpningen av fördelningsmekanismen för anslagen enligt förslaget till förordning bilaga 1 skulle enligt en preliminär bedömning tilldela Finland förfinansiering för ca 13,6 miljoner euro år 2021 (2018 års priser).

I enlighet med förslaget till förordning artikel 11 punkt 2 fastställs varje medlemsstats slutliga andel först år 2023, när kommissionen bedömer varje medlemsstats redogörelse för stödberättigande utgifter, som grundas på förfinansieringen och fattar beslut om medlemsstatens eventuella rätt till extra allokering eller omfördelar anslag som medlemsstaten inte har använt.

Grund för eventuella extra allokeringar specifikt för ett medlemsland skulle vara en situation där medlemsstatens utgifter som orsakas av UK:s utträde ur EU skulle överskrida beloppet som betalats i förfinansiering och skulle utgöra minst 0,06 procent av en nominell BNI för år 2021. Då skulle man ur reserven i enlighet med artikel 11 kunna betala tilläggsfinansiering inom ramar för anslagen.

Om reserven inte skulle räcka till för tilläggsbetalningar till medlemsstaterna i enlighet med tillämpningen av fördelningsmetoden av anslagen som fastställs i förordningen, skulle ett relativt avdrag göras för alla stater som beräknas ha rätt till tilläggsanslag.

Förvaltning och övervakning

Medlen skulle förvaltas i samarbete med medlemsstaterna i enlighet med budgetförordningen artikel 63 om förordningen inte föreskriver annat. Medlemsstaterna skulle inrätta ett förvaltnings- och övervakningssystem samt utse en förvaltningsmyndighet och en oberoende tillsynsmyndighet samt meddela ett organ som tar emot förfinansieringen inom 3 månader från att förordningen har trätt i kraft. Vissa åligganden i budgetförordningen skulle dock inte tillämpas på reserven. Ettårsprincipen skulle förbises både vad beträffar EU:s utgifter och de bestämmelser som i övrigt rör rapporteringsskyldigheterna för programmen som förvaltas i samarbetet. Eftersom verkställighetstiden för reserven endast skulle vara 2,5 år, skulle medlemsstaten upprätta

en betalningsansökan inklusive verifierande bilagor för alla kostnader som orsakats senast den 30.9.2023. Kommissionen skulle bedöma ansökningarna som helhet för att säkerställa en konsekvent och enhetlig behandling.

I förordningens bilaga III finns en modell för beskrivningen av förvaltnings- och övervakningssystemet angående hur förordningens detaljerade åligganden ska implementeras nationellt. Beskrivningen ska innehålla bland annat en precisering av de utsedda nationella myndigheterna, arrangemang av deras inbördes relationer och uppgifter inklusive certifieringar, kontroller och använda personresurser samt en beskrivning av datasystem samt datainnehåll som förutsätts av en oklanderlig budget och bekämpning av bedrägeri. Myndigheterna som ansvarar för verkställandet av reserven skulle enligt förslaget till förordning vara medlemsstaternas offentlighetsorgan som ansvarar för kohesionspolitik. Nuförtiden svarar TEM som förvaltnings- och attestrande myndighet för medlen i strukturfonderna och en oberoende revisionsmyndighet som placerats i Finanscontrollerfunktionen vid Finansministeriet svarar för kontrollerna på medlemsstatsnivå.

Befogenheter föreslås inte delegeras med stöd av FEUF artikel 290 (delegerade akter).

Kommissionen skulle i genomförandakter bekräfta medlemsstaternas förfinansiering och eventuell slutbetalning enligt artikel 11 punkt 2 och 7.

Kommissionen skulle bedöma verkställda åtgärder och år 2027 överlämna en redogörelse till Europaparlamentet och rådet angående verkningarna.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Den föreslagna kombinerade rättsliga grunden är FEUF artikel 175 punkt tre och artikel 322 punkt ett moment a, ordinarie lagstiftningsförfarande (kvalificerad majoritet).

I fördraget om Europeiska unionen (FEU) artikel 3 bekräftas målen för Europeiska unionen och i punkt 3 moment tre att *“Den ska främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna”*.

Enligt FEUF artikel 174 första punkten:

“För att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen ska denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.

Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. (...)

FEUF artikel 175 punkt tre föreskriver:

Om särskilda åtgärder behöver vidtas utanför fonderna och utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutas inom ramen för unionens övriga politik, får Europaparlamentet och rådet besluta om sådana särskilda åtgärder i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Enligt kommissionens förslag begärs också utlåtande från Europeiska revisionsrätten.

Eftersom man i förslaget skulle avvika från budgetförordningens ettårsprincip, föreslås som en kompletterande rättslig grund FEUF artikel 322 (1) a, enligt vilken *Europaparlamentet och rådet ska genom förordningar, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört revisionsrätten, anta finansiella regler som särskilt ska ange närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision.*

Enligt subsidiaritetsprincipen kan EU genomföra åtgärder inom områden som inte tillhör dess exklusiva befogenheter endast om den är i stånd att agera mer effektivt än medlemsländerna på deras respektive nationella eller lokala nivåer. Avsikten med reserven skulle vara att stödja de medlemsstater och sektorer i unionen som påverkas mest av UK:s utträde ur EU. Avsikten med reserven skulle vara att öka den ekonomiska, sociala och territoriella samhörigheten genom att ge ekonomiskt stöd till de medlemsstater, områden och branscher som drabbas mest av de negativa konsekvenserna av Förenade konungarikets utträde ur unionen, och på så sätt säkerställa solidariteten i EU och stärka funktionsförmågan. Kommissionen anser att finansiering av de föreslagna åtgärderna i enlighet med principerna för förvaltningen som förverkligas i samarbete med medlemsstaterna är enligt EU:s principer om mervärde och subsidiaritet.

Enligt kommissionen är förslaget förenligt med proportionalitetsprincipen och det överskrider inte det som är nödvändigt för att de uppsatta målen för reserven ska uppnås.

Enligt statsrådet är den föreslagna rättsgrunden saklig och tillräcklig. Förslagen följer subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

4 Förslagets konsekvenser för Finland

Kommissionens förslag beträffande Brexitjusteringsreserven är sammanlagt 5 miljarder euro (2018 års priser), vilket följer det uppsatta maximibeloppet för reserven såsom avtalats i rådets bekräftade förordning om den fleråriga budgetramen för år 2021–2027. Huvuddelen av reserven skulle betalas som förfinansiering under år 2021. Reserven som gängse priser för år 2021 skulle vara cirka 4,245 md euro. Den resterande delen av reserven, ca 1,126 md euro skulle tas i bruk år 2024. Kommissionen gav i slutet av januari en tilläggsbudgetproposition angående förslaget, där den föreslagna ökningen av anslag för år 2021 tas i beaktande i budgeten för det pågående året. I och med tilläggsbudgeten ser man mer specifikt de slutliga konsekvenserna för EU:s budget samt för medlemsstaternas betalningar till EU.

Enligt en preliminär bedömning skulle förslaget om införande av Brexitjusteringsreserven öka Finlands betalningar till EU år 2021 med sammanlagt ca 73 miljoner euro, när Finlands kalkylerade betalningsandel av EU:s budget under den nya budgetramperioden 2021–2027 beräknas vara i genomsnitt ca 1,7 procent.

Enligt kommissionens föreslagna fördelningsmekanism för medel skulle förfinansieringen som betalas till Finland år 2021 enligt preliminär bedömning vara ca 13,6 miljoner euro, vilket grundas på ovannämnda kriterier som tillämpas enhetligt på alla medlemsstater. Det slutliga stödbeloppet beror på hur mycket offentliga medel som har allokerats till negativa konsekvenser av brexit 1.7.2020–31.12.2022. Varje stats tilldelning fastställs sålunda först år 2023, när kommissionen bedömer de stödberättigande utgifterna i medlemsstatens betalningsansökan och fattar beslut om medlemsstatens eventuella rätt till reservens tilläggsallokering år 2024.

Stödet som beviljas ur Brexitjusteringsreserven förutsätter ingen budgetering av nationell motfinansiering. Enligt kommissionens förslag skulle medlemsstaten inte kunna täcka kostnader

för förberedelser, uppföljning, övervakning eller revision som behövs för administration av reserven och uppnåendet av målen för den.

Om förslaget till förordning skulle förverkligas skulle det innebära direkt rätt att tillämpas och det skulle inte orsaka några direkta ändringsbehov i den nationella lagstiftningen.

Enligt fördelningsmekanismen i kommissionens förslag till förordning skulle de länder som får den största nyttan av Brexitjusteringsreserven enligt en preliminär bedömning vara Irland, Nederländerna, Tyskland och Frankrike, vilket grundas på betydelsen av fiske samt import och export som riktas till UK:s territorialvatten. I kriterierna beaktas både omfattningen av fiske och handel (import och export) som riktas till UK och den relativa andelen av medlemsstatens hela fiske och BNP. Finlands tilldelning av förfinansieringen skulle vara bland de lägsta av EU-länderna tillsammans med Österrike, Estland, Kroatien, Slovenien, Bulgarien, Lettland, Litauen, Slovakien, Rumänien och Grekland. Bedömningen av verkningarna av UK:s utträde ur EU innehåller osäkerhet, men de ekonomiska konsekvenserna har bedömts vara bland de minsta i Finland bland EU-länderna, tillsammans med de baltiska länderna och Rumänien.

Med beaktande av den begränsade omfattningen av medel och de nödvändiga administrativa arrangemangen för dem skulle det vara befogat att rikta åtgärderna i Finland till ett förvaltningsområde i det stödsystem som redan används nationellt.

4.1 Konstitutionella konsekvenser och Ålands ställning

I självstyrelselagen för Åland (1144/1991) 18 ja 27 § regleras fördelningen av befogenheter mellan riket och landskapet Åland.

5 Nationell behandling och behandling i Europeiska unionen

Förslaget har behandlats 25.1.2021 i en begränsad sammansättning av den region- och strukturpolitiska sektionen EU4 som är underordnad EU-kommittén och EU-ministerutskottet 29.1.2021.

Ansvarsutskott i Europaparlamentet som utfärdar skrivelsen är utskottet för regional utveckling REGI, utlåtandet ges av budgetutskottet BUDG och fiskeriutskottet PECH. Som rapportör har utnämnts Pascal Arimont (EPP). Enligt preliminära uppgifter bekräftar Europaparlamentet sin ståndpunkt vid den första läsningen vid sitt sammanträde den 26 april 2021.

Kommissionen har framfört förslaget den 13.1 i arbetsgruppen Coreper II och i arbetsgruppen UK den 15.1. Målet är att behandla förslaget till förordning i rådets arbetsgrupp för strukturåtgärder så att rådets uppfattning skulle kunna bekräftas i mars och förordningen skulle träda i kraft i juni 2021.

6 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet stöder kommissionens förslag för att inrätta Brexitjusteringsreserven. Kommissionens förslag ligger i linje med vad som överenskommits i juli i Europeiska rådets slutsatser angående Brexitjusteringsreserven och med rådets förordning om EU:s fleråriga budgetram som bekräftades i december 2020.

Statsrådet poängterar reservens karaktär som ett exceptionellt och temporärt specialverktyg. Unionen har förbundit sig vid att mildra de ekonomiska konsekvenserna av Förenade konungarikets utträde ur unionen och visa solidaritet i form av en exceptionell kompensation speciellt till de medlemsstater som drabbas mest av brexit.

De fortsatta förhandlingarna ska sträva efter att nå ett slutresultat som beaktar verkningarna i olika medlemsstater av UK:s utträde ur EU. Vad beträffar fördelningsmekanismen för medel ska enhetliga kriterier och ändamålsenlighet säkerställas för att kompensera faktiska ekonomiska konsekvenser. Reserven ska i enlighet med kommissionens förslag kunna riktas till åtgärder som varje medlemsstat väljer för att begränsa de negativa ekonomiska, sociala och territoriella verkningarna av UK:s utträde ur EU.

Kommissionens förslag till undantag till budgetförordningens årsprincip i verkställandet av reserven är godtagbar med tanke på reservens korta varaktighet och målet att förenkla administrationen. Enligt förslaget skulle reserven förverkligas genom att fördela anslagen till åtagande- och betalningsbemyndiganden för år 2021 och 2024. Statsrådet anser det nödvändigt att medlemsstaternas årliga betalningar hålls rimliga och förutsägbara under hela ramperioden, trots Brexitjusteringsreservens exceptionellt stora förfinansiering år 2021.

I detaljerna i verkställandet ska enkla förfaranden säkerställas administrativt, och dessa ska inte innehålla extra krav i jämförelse med regleringen i programmen i EU:s regional- och strukturpolitik 2021–2027 exempelvis angående uppgifter som lagras i datasystem.

Oklanderlig budget förutsätter tillräckliga resurser för administration, övervakning och kontroll av medel, till vilket man ska kunna använda en del av reserven som ett tekniskt stöd till medlemsstaterna, liksom i andra verktyg som administreras i samarbete med medlemsstater.

Frågor som anknyter till den nationella budgeten behandlas och tas ställning till i den nationella JTS- och budgetprocessen. De statliga medel som krävs för åtgärderna genomförs inom ramen för statsfinanserna.